

РЕШЕНИЕ

№ 14218

гр. София, 08.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 05.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2856** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу констативен протокол с № 06-01-137/07.10.2022 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от Д. Т. М., началник на отдел в РО НЯСС „Ю. България“, и В. В. А., главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, в частта му, касаеща предписания: „ 1. Да се премахне храстовидната растителност по водния и въздушния откос. Срок: 16.01.2023 г.; 2. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника и по проводящия канал за привеждането им в експлоатационно състояние. Срок: 16.01.2023 г.“.

С жалбата са въведени възражения за липса на компетентност на органа, незаконосъобразност на акта поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 1 - т. 5 АПК.

Твърди се в жалбата, че язовир "В. в имот 000323", находящ се в поземлен имот с кадастрален идентификатор 12303.110.28 по КККР на [населено място], общ. Р., обл. Б., е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", поради което жалбоподателят упражнява правата и

изпълнява задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите. Сочи се, че с оспорения констативен протокол от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията на гореописания язовир служителите на ДАМТН са дали на основание чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите на жалбоподателя, в качеството му на лице, което упражнява правата и задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея, предписания в раздел V, т. 2 от протокола, а именно: "1. Да се премахне храстовидната растителност по водния и въздушния откос. Срок: 16.01.2023 г.; 2. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника и по проводящия канал за привеждането им в експлоатационно състояние. Срок: 16.01.2023 г.". Поддържа се, че на председателя на ДАМТН и оправомощените от него лица не са дадени права да дават предписания за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквито по своята същност представляват цитираните предписания. Жалбоподателят счита, че на основание чл. 138, ал. 3, т. 5 вр. чл. 138а, ал. 5 от Закона за водите компетентният орган, който има право, респективно законово основание да дава предписания за привеждане в готовност за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях в нормални, екстремни и аварийни условия на работа, в т.ч. за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чийто състав са включени лица с необходимата квалификация за извършване на дейностите по чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 ЗВ, вкл. да дават такива предписания. Сочи, че оспореният акт е издаден при липса на фактически и правни основания за това, т.е., не е спазена установената в чл. 59 АПК форма. Развиват се доводи за липсата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството. Поддържа се, че със съставянето на оспорения констативен протокол, обективиращ предписание за извършване на ремонтни дейности, административният орган е действал в несъответствие със закона.

По изложените в жалбата съображения се прави искане за отмяна на оспорения акт, както и за присъждане на сторените по делото разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ се представлява от юрк. Я., като се поддържа оспорването на акта, а по същество се прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност.

Ответниците, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. В представено писмено становище оспорват жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не се спори по делото, а се и установява от представения договор за дарение от 30.04.2020 г., че [община] е дарила на държавата, чрез областния управител на област Б., недвижим имот - публична държавна собственост, представляващ поземлен имот в землището на [населено място], общ. Р., с номер по КВС 000323, с площ от

5,897 дка, начин на трайно ползване: водоем, при съседни на имота: № 000047 - пасище, мера; № 000043 - общинска широколистна гора, ведно с изградената в имота водностопанска система, представляваща язовир в имот 000323 в землището на [населено място].

Съставен е акт № 10113 за публична държавна собственост от 12.10.2020 г. за същия имот, с който правата за управление на язовира са предоставени на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

В тази връзка жалбоподателят по силата на чл. 139а, ал. 6 вр. чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

От преписката се установява, че е извършена проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея на язовир „В. в имот 000323“, за което е съставен Констативен протокол № 06-01-32/24.02.2021 г. от гл. инспектори в РО НЯСС „Ю. България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. С този протокол в раздел V, т. 2 са дадени следните предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: " Да се извършат ремонтно-възстановителни работи в участъците със свличане по въздушния откос; да се извършат ремонтно-възстановителни работи за привеждане в изправно състояние на основния изпускател. Срок: 24.06.2021 г."

От представения констативен протокол с № 06-01-137/07.10.2022 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, предмет на оспорване в настоящото производство, се установява, че на посочената дата от инж. Д. М., на длъжност началник на отдел в РО НЯСС " Ю. България", и инж. В. А., на длъжност главен инспектор в РО НЯСС "Ю. България", е извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовир.

Проверката е извършена в присъствието на инж. М. А., на длъжност експерт, хидроинженер в Териториално поделение на ДП " Управление и стопанисване на язовири" - [населено място], представител на собственика.

В раздел II от процесния констативен протокол са изложени следните констатации относно състоянието на язовира към момента на проверката: корона: праволинейна, не се наблюдава пропадане и свличане. Почистена от растителност; воден откос: наличие на висока тревна и на места храстовидна растителност, няма видимост към откоса; въздушен откос - наличие на висока тревна и храстовидна растителност, няма видимост към откоса; преливник - затрупан със земна маса; основен изпускател: спирателният кран и изходната шахта са затлачени със земна маса. Изправен според анализ на техническото състояние на язовира от 11.03.2021 г.

Посочено е, че язовирът е класифициран в първа "висока" степен на потенциална опасност. Има попълнени данни в информационната система на ДАМТН. Отразени са изпълнените предписания, дадени с констативен протокол № 06-01-32/24.02.2021 г. на ГД НЯСС.

Видно от раздел V, т. 2 от протокола, дадени са следните предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: 1. Да се премахне храстовидната растителност по водния и въздушния откос, със срок на изпълнение до 16.01.2023 г.; 2. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника и по проводящия канал за привеждането им в експлоатационно състояние, със срок на изпълнение до 16.01.2023 г.

Оспореният констативен протокол е връчен на жалбоподателя на 15.11.2022г.

Представен е по делото и цитираният анализ на техническото състояние на язовира от

11.03.2021 г.

Представена е Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че председателят на ДАМТН е оправомощил длъжностните лица, съставили процесния констативен протокол с № 06-01-137/07.10.2022 г. - т. 47 и т. 48 от заповедта, за следното: 1. да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация; 3. да контролират дейностите по извеждане от експлоатация и/или ликвидация на язовирни стени и съоръжения към тях; 4. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; 5. да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение; 6. да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 200, ал. 1, т. 13а, т. 18, т. 22 и т. 38 – 43 вкл. от Закона за водите.

Не се спори, а това обстоятелство се и установява от представените писмени доказателства, че язовир " В." е класифициран с първа висока степен на потенциална опасност.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес. Доколкото оспореният акт е съобщен на жалбоподателя на 15.11.2022 г., но в същия и в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, срокът за обжалване се удължава на два месеца – чл. 140, ал. 1 АПК. Жалбата е подадена с вх. № 85-01-1502-1/30.11.2022 г. чрез административния орган, поради което е в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Във връзка с наведените в жалбата възражения за липсата на компетентност на органа, издал акта, следва да се посочи, че въпросът относно компетентността на длъжностните лица в РО НЯСС „Ю. България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН е разрешен по задължителен начин с решение № 3177 от 15.03.2024 г., постановено по адм. д. № 5166/2023 г. на ВАС, Трето отд. За пълнота следва да се посочи отново, че именно в съответствие с контролните правомощия на ДАМТН са дадени обжалваните в случая предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовира – да се премахне храстовидната растителност по водния и въздушния откос и да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника и по проводящия канал за привеждането им в експлоатационно състояние, със срок на изпълнение до 16.01.2023 г.

В тази връзка и доколкото не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 АПК, следва да се извърши проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на останалите основания по чл. 146 АПК, в който смисъл са и дадените задължителни указания на касационната инстанция.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за

неговото постановяване, като са изложени подробни констатации за техническото състояние на язовирната стена и другите съоръжения към нея, вкл. изрично е констатирано наличие на висока храстовидна растителност по въздушния и водния откос, затрупване на преливника със земна маса и затлачване на спирателния кран и изходната шахта. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Следователно не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта.

Следва да се отбележи, че непосочването в оспорения акт пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба има за последица, съобразно нормата на чл. 140, ал. 1 АПК, удължаване на срока за обжалването на два месеца и в този смисъл не съставлява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 АПК.

Не може да се сподели и становището на жалбоподателя, че с оспорваните предписания не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същите, отразени в раздел V, т. 2 на процесния констативен протокол с № 06-01-137/07.10.2022 г., тъй като в него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира.

Не се констатира да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, при която е установено техническото и експлоатационно състояние на язовира. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти.

Не е допуснато и нарушение на правото на защита на жалбоподателя в хода на производството, доколкото представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и е подписал констативния протокол, без да направи възражения срещу констатациите по протокола. Това лице се е запознало с оспорените предписания и не е направило възражения по установеното от проверяващите. След като процесният КП е подписан от лице-служител на собственика на язовира, това означава, че последният е бил уведомен за извършената проверка, респ. неоснователно е да се твърди, че жалбоподателят не е бил уведомен за започналото административно производство. Право на проверената институция е да определи лицето, което ще присъства при извършването на проверката и да направи преценка относно квалификацията на това лице, която ще му позволи да участва компетентно в нея. Отделно от това, в случай че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той е имал възможност да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Съдът приема, че правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на

съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В глава втора, раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено в случая констатираните неизправности представляват отклонение от изискванията за конструктивната и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за извършване на ремонтно-възстановителни работи.

Предписанията съответстват и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Несъстоятелни са в този смисъл възраженията, че оспорените предписания не са издадени в съответствие с целта на закона. Общественият интерес изисква язовирите да се поддържат в техническа изправност. Осъществяването от ДАМТН контрол за осигуряване на безопасно техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях, поради което е изпълнена и целта на закона. След като язовир „В. в имот 000323“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, като по този начин се осуетява настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, поради което следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено от съда на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ срещу дадените предписания в раздел V, т. 2 от констативен протокол с № 06-01-137/07.10.2022 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от началник на отдел в РО НЯСС „Ю. България“, и главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, съдържащ предписания: „ 1. Да се премахне храстовидната растителност по водния и въздушния откос. Срок: 16.01.2023 г.; 2. Да се извършат ремонтно-възстановителни работи на преливника и по проводящия канал за привеждането им в експлоатационно състояние. Срок: 16.01.2023 г.“.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: